

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 8.
Telefon száma 798.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
CSAK BÉRMÉNYES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 40 kor. [Egy negyedére 10 kor.
Egy fél évre . . . 20 kor. [Egy hónap 3 kor 10 fl.
Külföldre: 3 hónap Németországba 12 korona.
Francia, Olasz, Orosz, Török, Görög, Spa-
nyolországokba, Svájc, Románia és Szerbia, és
valamint az az országokba, melyek a postaszere-
zők által tartottak, negyedére 15 korona.
Egy szám ára 12 fl.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
főzerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 8.
Telefon száma 798.
HIRDETÉSREKÉRT ÉS NYILVÉRTÉRE VÁRÓ
KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ A KIADÓHIVATAL.
Parisban írásgyakorlat: John F. Jones
& Co. 21 bis, rue, Montmartre.
Londonban írásgyakorlat: Telex-Josef
11, Bloomsbury Square.
Frankfurtban írásgyakorlat: Nemzetközi közértesítő
vezetőségi irodánk Danab G. L. és Társ,
valamint egyes központi.
Bécsben: Baumberg, L., Kumpfgasse Nr. 7.
Dakes M. utca, I. Wollzeile Nr. 6-8.
Hamburgban és Vögel, L. Wallfischgasse 10.
Mosza Rudolf Salzerstr. Nr. 2.
Oppeln: A. Stübgenstr. Nr. 2.
Szállás: Henck, L., Wollzeile Nr. 14.
Zürichben: Orell, Büssli & Co.
és valamennyi hirdetői iroda.

TELEFON 706.
BUTOR.
eladás hitelle.
elő, ebéd, szalon- vagy
előre rendezések, drbon-
tis, olcsó árak. kizá-
lag szilárd gyártmányok,
us árjegyzék ingyen.
OLLÁK N. IGNÁCZ
Budapest, Teréz-kürt 23.
44348

Hirdetések
felvételnek
az
EGYETÉRTÉS
kiadóhivatalában
BUDAPEST,
IV. Pápnövelde-utca 8. sz.

az
eszi
nek
egy
juk,
ezen
etes-
zető
zibb
ából
szál-
égynt
gcél-
sjobb
essen.
lekie-

Nai számunk több közleményei:
Veszélyeztetés: Az ischli barátkozás.
Külföldi események.
A gyűlölet nem tart örökké.
Chimay hercegné feltámadása.
Törökország: A virágok himnusza. Írta: Czobor Minka.
Regény: A kis ezredek. Írta: Sienkiewicz Henrik.

Az ischli barátkozás.
A kormány szűkszávu tudósítójának ma az ischli számadás végeztével sincs egyéb mondani valója, csak az, hogy Széll és Körber estebéd után még sokáig voltak együtt. Sőt ennek a lakonikus hírenek is, szokása szerint, aggasztó ovatossággal választja meg a formáját, jelezvén, hogy a magyar miniszterelnök csupán barátságosan tereferelt az ó osztrák kollégájával. Jól tessék megérteni a gondos distinkcióit: nem tanácskoztak csak egymás társaságában voltak!

Ehhez ugyan nem volt szükségünk félhivatalos fölvilágosításra. Tudjuk meg tudni mi azt jól, hogy a két miniszterelnöknek az ischli kastélyból jövet, sőt már akkor, a mikor a felségnek jelentést tenni odamentek, nem volt egymás számára semmi különös mondani valója. Legalább a kiegyezést illetőleg nem. Tisztában voltak ók már azzal rég, megállapodtak baráti egyetértésben s ha az autonóm vámtarifának lehetnek is még függő tételei, lényegében és nagyjában meg van köztük az egyezés és meg volt már Rátóton is. Csak a forma kedvéért kell egy kis hadakozás. Csak a látszat kell megörizni. És tovább fognak konferálni és még vagy egynehány-szor hír lehet, hogy így meg úgy, ropant lehessen megy a dolog. Mert utóbb még azt híhetnék az egyikről, vagy a másiktól, hogy könnyen adta magát.

Azt meg kell adni, hogy kitűnő taktikusok. Sőt igen sokoldalúak is. Mert nemcsak intézői, hanem szereplői is egy személyben annak a harcizus komédiának, a mely elvégre az ó türelmüket nem igen teszt próbára, mert ugyis tudják a végét; éppen csak az ország várja izgatottan és aggódva az elmesén kifundált utolsó jelenetet.

Félhivatalosan mindössze ennyit jelentek meg az ischli barátkozás. *Aud. Tud. utján.*
Széll Kálmán miniszterelnök, aki a tegnapi estét Körber dr. osztrák minisz-

Az Egyetértés tarzaja.

Virágok himnusza...
— Az Egyetértés eredeti tarzaja. —
*De holdog, holdog vagy szép földi élet!
Forró álmunkba a hold sugar téved,
Éltünk: a csalogány dalára várni,
Lelkünk lehével az égbe szállni.
Az égbe szállunk illatunk szárnyán,
Színtünk önzője: egy fényes szivárvány,
Üszhang: alkunk minden aranya,
Létünk: a boldogság tündök álma.*

*Jó anyaföldünk, légy áldott, légy áldott!
Halásan esőnk hulló virágok.
Légy áldott torró nap ragyogó fénye!
Éltünk adója, holdog reménye.
Légy áldott szépég, kimindentadsz nekünk
Hiszen mind, mindig az égben élünk.
Szeretel, boldogság felettünk iten,
Csend, béke, szeretet, te vagy nagy Isten.*
Czobor Minka

A KIS EZREDES.

Írta: SIENKIEWICZ HENRIK.
Ezt mondva Asia, a menyekéhez hajolt, szorosan ákarolta a derekát, rekedten folytatta:
— Hát sokáig vette észre, hogy csak őnt szeretem? Oh mennyi szenvedtem! De többé senki sem ragadhatja el tőlem! Őn az enyém, az enyém, az enyém!
A tatar foga között sziszegve tört elő a lélegzet; ellendíhatatlan erővel áttemelte magához a fiatal asszonyt és a saját nyergére ültette; mohó ajkai oda akartak tapadni a vonakodó ajkához. Basia nem sikoltzott, de megfeszített erélyességgel ellenszolgált. Kizdelem támadt kettőjük között. A kis kéz ösztönszerűleg fegyvert keresett a támadóján; egy pisztolyon akadt meg. Magához rántotta. De a veszély növelte eles-

terelnök társaságában töltötte, még szombat éjjel elutazott innen Rátóra, a honnan ma este Budapestre megy.

Az osztrák hírforrások már jobban buzo-
gnak. A N. W. T. a következőket írja:

Az a körülmény, hogy ezen a tárgyaláson mind-
két részről a szakminiszterek is jelen les-
nek, a mellett szól, hogy a tárgyalásnak
tere szűkebb határok közé szorult. A kö-
vetkező tárgyalások tehát nem az ellentétek
elsimítását fogják célozni, inkább annak tekint-
tik, hogy a szükséges nézeteserére fognak
vonakozni, a melynek tárgyát a vámtarifák
kérdéseinek végleges megoldása fog-
ja képezni. Már abba a tekintetből
is, hogy nem az ellentétek megszüntel-
séről, hanem csak szükséges tanácskozások
ról lesz szó, következtetni lehet arra, hogy
kiegyezés munkája végleges befejezéséhez
közeledünk.

Mindkét kabinetfőnök azon a nézeten van,
hogy az idő halad, hogy tehát a munka mi-
előbb befejezendő. Körber érintkezésbe fog
lépni „mérvédó képviselőkkel, hogy a ma-
gyar kormányval folytatott tanácskozásokról
és azok eredményeiről értesítse őket. De még
a kiegyezésben és vámtarifában érde-
kelt bizonyos kereskedelmi ipari körök is
tudomást fognak szerezni a megállapodás-
nak tartalmáról. Lesz tehát nemcsak alkalm,
hogy a nyilvánosság nézetét is meghalljuk
az újja teremtett kiegyezésről. Most
már csak technikai nehézségeket kell le-
győzni. E célból fognak tehát a szakminisz-
terek tanácskozni a jövő héten. Előbb azonban
valószínűleg minisztertanács lesz Bécsben és
Budapesten is, a melyeken a további tárgyalá-
sok felett határoznak.

Szóval Körber már pedzi, hogy nincs és
nem lesz oka titkolózni, tőle majd meg-
tudja az eredményt mindenki, akit érdekel.
Csak minálunk hivatkoznak egyre a „kötele-
s diszkrezióra” és azt mondják váltig: ah,
még messze vagyunk a megoldástól! Pedig
már a hivatalos jellegű Fremdenblatt sem
tagadja, hogy:

Megbeszélés tárgyát képezte nemcsak az,
a mire néző már megállapodásra jutottak,
hanem az is, amelyre vonatkozólag méltányos
kompromisszumra kell törekedni.

Sőt a bécsi Information már egész vilá-
gosan beszél, mondván:

Kézen fekvő dolog, hogy Ischiben azt,
a mi felett Rátóton döntöttek, a korona
elő kell terjeszteni. Hogy a korona, amennyi-
nyben szükséges volna, békítőleg, s a szó
legteljesebb értelmében kiegyeztetőleg fog
hatni, ugyancsak természetes. Mi úgy vél-
jük, hogy Körber és Széll a lényegében
meggyeztek. Azok a látszólagos har-
czok, a melyeket a sajtó viv, nem ejtenek
tévésbe.

Ugy látszik, ez utóbbi időben ezen a he-
lyen tudják legjobban, hogy mi történik.

Budapest, augusztus 17.

Oláhok egymás közt. Már tudnillik a
fészkelődő oláhokat értjük. Azokat, a kik
nem fennek békén meg a magyar kormány
tulságos jóakarata mellett sem s hol ele-
niünk, magyarok ellen fenekednek, hol
egymás ellen. Most, a változatosság kedvé-
ért, egymással van bajuk. Tömegesen sajtópó-
rúkkal lesz dolga az aradi, a temesvári,
meg a nagyváradi törvényszéknek s szere-
pelnek benne szinte mindazok, a kik a leg-
utóbbi aradi püspökválasztáson közdöltek
Mangraért és Mangra ellen. Csunya vá-
dakkal illetik egymást. De hennünket e vá-
dakból csak az érdekel, hogy kölesönös ha-
zafiatlanoknak bélyegzik egymást. No, tán:
ők csak jó ismerősök.

Egy üres főispáni szék. Megindult
a verseny egy főispáni székért, a torontál-
i. Gróf Bethlen Miklós, aki eddig betöltötte,
tudomás szerint súlyos betegben van egy
ideggyógyintézetben, a mőtötségébe vissza-
nem tér többé. Dellimánics alispán helyet-
tesíti. Ugy hírlik, hogy már ezen a héten
kiválasztják az új főispánt s nagyban várták
haza Széllt azok is, a kik remélnék és azok
is a kik protegálni szokták. A megyei urak
az alispánt szeretnék, azt mondják: erélyes
ember. Más oldalról két megyebeli képviselő
névét emlegetik.

Külföldi események.

Franciaországban két figyelemre méltó
politikai híre érkezett. Az egyik, a melyről
immár szólottunk, a harcias szellemű Andre
hadügyminiszter ismeretes beszéde.

Nyugodt megfontolással egy hadügyminisz-
tertől nem is lehet más kijelentéseket várni.
Egy belügyminiszter, ha politikai értelemben
vett beszédet mond, okvetlenül a hazafias
katonai erényeket dicsőíti, s ugyan ki
ülközhetik meg azon, hogy Andre miniszter
a kulturáreaz által egységben megbontott
franciaiaktól a revans kedvezet eszméjének
zászlaja alatt akarja egyesíteni? A mi-
niszter semmiesetre sem gondolt arra,
hogy a francia republika holnap,
holnapután, vagy a köze li jövőben véres
harczba elegendjék a szomszédos német
nagyhatalommal. Távollról sem. Csak köte-
lességet teljesítette, a mikor idealizálta
a francia katonai kötelességet. A „jóvo
katonájai” a „haza meghosszúljai” — csak
oly kifejezések, a melyek hatnak a tömegre,
de harcot nem jelentenek. A harci ese-
mények emlékeztetnek tartására minden nem-
zetnek vannak hagyományosajszavaival. Nekünk
is vannak. A németekünk is van. Olaszor-
szágban is van. Sőt az apró Balkán-államok
sem kének kölesön jelszavakban, ideakot. De
egy miniszter beszéd még nem jelent okvetlenül
hadüzenetet. Talán inkább salonszereplés,
egy szűkszerűnek kell tekinteni azokat,
a miket Andre miniszter mondott. Az is
meglehet, hogy politikai finesse rejlett a
beszéd magyarában: el akarta terelni a köz-
figyelmet az egyházpolitikai zavaros álla-
potokról. Egy gondolatban akarta az ünneplőket
egyesíteni: a nemzeti erő, nagyság, egyet-
értés nagy gondolatában. Hogy aztán erre

az egyetértésre a revans lobogóját emelte
magasra, az csak azt jelenti, hogy minden
pártbeli francziának van egy ideája, a mely
előtt a pártoskodás fegyverrel lerakja. Andre
beszéde tehát csak harcias hangú, de har-
czot nem provokál.

Lényegesebb azonban a francia roya-
listák állásfoglalása. A royalisták bizottsága
ugyanis egyik ülésén tegnap azt határozta
el, hogy az orleansi herceget a mai fran-
zia törvények egyenes megtagadására hívja
fel sőt várja tőle, hogy a royalistákat harczba
szólítja. Ez ugyan nem jelent komoly vo-
szedelmét. Mert az igazi francia ma repu-
blikánus. A többség, a nemzet zöme, az. Tehát
a közvélemény ellen terveznek merényletet
Franciaországban.

Palarembó olasz tengeri ajándékot
visz a szultánnak. Viktor Emanuel küldi
azokat az olaszok nevében. Ez az ajándé-
vel eszbe juttathatja a szultánnak a
„limeo Danaos” ismeretes értelmét. Haszta-
lan szépitgetik a dolgot. Hiába a szörnyen
öszinte barátságának ha hangoztatása. Olasz-
ország török területekre várjuk. És nem
hiába. Tripoliszt és Albániát előbb-utóbb
magához kapariátja s talán ezekért nem is
fog annyit fél folyni, mint amennyi fíniát
fogyasztottak e miatt a sajtó híradói. Az
olaszok területszerezési vágyán pedig a mai
imperialista irányu politikai érában csodál-
kozni egyáltalán nem lehet.

Az orosz czár római látogatásának rész-
letei felől tárgyalunk ma a pétervári, a
római politikai körök és a — Vatikán. A
czár ugyanis meg akarja látogatni a pápát
is. XIII. Leo pápát azonban szintén kötik
azok a tekintetek, amelyek az olasz király
vendégének fogadását nála megnehezítik.
De Leo pápa, a vallás békés politikusa, szí-
vesen hajlik az engedelmekre, ahol
ezt a Vatikán intranzigens hagyomá-
nyos politikája megengedi. Lehetősé-
s tehát, hogy kieszelnek valamely módokat,
elfektformát, amelynek keretében a czár, a
pápa s az olasz király vágyai, érdekei ki-
fognak elégíteni. Hir szerint a czár a Kwir-
nállból átmege a vatikáni orosz követés-
palotájába s onnan egy külön hintóban haj-
tat a Vatikánba. És azt fogja jelenteni, hogy
a czár nem az olasz királyság területéről,
hanem extritorialis helyről fogja a pápát
me látogatni. A forma tehát ő is, meg
gyoz is.

A gyűlölet nem tart örökké.

A hír vezérek.
Van e állandóság az emberi érzéseknek?
Médig tart és mily erőssé válhatik barátság?
A srig tart-e a szerelem? . . . Skeptikusok
oly kések mindent, ami szép és nemes két-
ségbe vonni, nagy általánosságban megállapi-
tották, hogy állandó tartama a nemesebb érzé-
seknek ninc.
A barátság nagyon is ingadozó alapon áll:
a szerelem fővel változik, vagy elenyészik, de
a gyűlölet a harag . . . ez az állandó igazi érzés.
Szeretet és barátság nem tömörül az embereket

nagy eszelekedetek végrehajtására. De a közös
gyűlöletben és haragban igenis találkoznak az
emberek és abban egyesülnek is. Semmi sem
tart örökké, csak a gyűlölet! — mondotta
egész határozottan egy nagy híre vergődött
világmegvető skeptikus.

Ennek az igen tisztelt kételkedő urnak,
akárhány könyvet is írt már a kötelezettségről,
most ugyancsak beborult.

Csak hallgassunk meg jól azokat a híreket,
a melyek Londonból és Southamptonból érke-
nek. Három nagy angol veszt: Botha, Devett és De-
Larey bur tábornokok megérkeztek Southamp-
tonba és az angol lakosság olyan utjongó lel-
kesséssel üdvözölte őket, hogy saját nemzeti
híbeiket sem örvendeztetették volna meg za-
jossabb módon. Valóságilag körülrajongtak őket.
Különbösen Devett-et, akit múltán vezettek el a
buróhgy villámanak, üdvözölték óriási módon.
Csak nagy nehezen tudtak nekik utat törni a
tömegben át s kicsi hűje, hogy a ruhájuk szegé-
lyet meg nem eszokolták.

A generalisok pedig kijelentették, hogy a
nagyszerű fogadtatás jól esett szívüknek.

Kijelentették. De hogy mit éreztek és mit
gondoltak, arról nem tudunk semmit. Csak
nem rég tele volt szívük az angolok ellen tápl-
lalt gyűlölettel és az angolok hasonló jó érzés-
sel voltak irántuk. Ha azt mondjuk, hogy köl-
csönösen egymást — mint mondani szokás —
egy kanát vízben megfojtották volna, akkor
semmit sem mondtunk, a mi a gyűlölet mérvét
csak meg is közelíthette volna. És kések
voltak útni is, amint a közelmúlt történetéből
tudjuk és áttűtnek is vigen, hogy rengett be-
Transvaal földje és a ver patakokban folyt.

S most a lelkesedés minden képzelt elemé-
vel találkozik a bur vezérek angol földön.
És úgy látszik, mintha szeretnek is őket ottan.
Az angol király barátságos látogatásra szólítja föl
őket. Persze nem tudják, hogy a meghívást
elfogadják-e? Sok érzés, sok indulat, sok em-
lek tartatja őket ettől vissza. Szemese Délafrika-
ban egy ország, a melynek nincs már függet-
lensége; egy ország, a melynek sok csúdes
halottja van és egy öreg ember, a ki nemrég
még annak az országnak a feje volt s a ki
most számvetésben él. Az az emlék mind
belevegyl az óvázió zarájba, a melylyel az
angolok a burvezéreknek kedveskednek. És
talán, talán . . . maradt még szívükben egy kis
gyűlölet is az angolok ellen. Az valósággal
nem volna csoda, ámbár a három tábornok ezt
nagyon elítöljia és azt mondja, hogy örül az
ovázióknak.

De ha hennök, mint nagyon érdekeltek fele-
ben van is még valami a régi gyűlöletből, az
angol nép, amely így fogadta őket, nem kép-
mutató. Így csak azokat fogad egy nép, akiket
bámul és szeret.
Az utjongó tömegben híre-halma sincs a
rég gyűlöletnek. Az emberből kiszállt a harag,
a versengés halálos keserűsége és szeretettel
öleli hobbere az egykor veteggett ellenséget. Ugy
látta visszakerenni Chreptiova, elragadtat-
ással borulni a férje karjába. És e káprá-
zat gyűlölettel tisztelesen fölülmúltak se-
nek tájfalmasággát; a megvetett szerelem,
a feltételezés, a szégyen kínjai marozan-
golták.

— Szenvedek! Kegyetlenül szenvedek! . . .
jajdült föl, mikor Halim hatatta, hogy Basia
nem menekülhet el üldözől elől.
Ujra kiből rajta a ház: leragta magától
az álmából, melylyel az öreg tatar baba-
birta; törté kiráulva, dühösen hadonozni
kibájt, hogy rögtön hozzak elő a kis ezre-
dek fejét, a feleségét pedig guszba kötve
zárják el; majd meg maga elől képezte a
menyeshét, kérelte, fonyogotta, Glóbiere
tárta ki karját. Végre mely álmoma me-
rült.

Huszonnégy óráig aludt mozdulatlanul és
ébredésékor már egészen lakmerez volt.
Kryczynski és Adurovics sürgősen kívántak
vele beszélni, mert nem tudták, mit csinál-
janak. A fiatal Kowowieskivel elvultak ese-
patok ugyan két hét előtt aigla terek
vissza, de ha mégis valótlan véletlen siettetne
megérkezésüket, milyen magatartást követel-
senek ók akkor?
Asia még nagyon elgyönyörült, fél szem-
nere vakon, bekötöttégtől arczával üdvözölte a
két tisztet.

IV.

Chreptióról Raszczykowi, a Dniezster men-
tén haladva, mintegy harmincz mertföld az
út. Ezt az utat Asia kíséretében három nap
alatt tette meg Basia. De visszafelé nem
nehellett ugyanezen az úton, jó darabig el
kellett kerülni Jampoltól és Urokolovtól, így
lát a visszatérés útja tetemesen hosszabb
lesz.
— Isten büntet a kalandosnómért —
mondta magában, majd pedig kezét össze-
kolesolva, hangosan fohászott: Bűntess,
de ne hagyj el! Ne büntesd Mihály! Ő nem
vélkezett!

(Folytatás következik.)

